

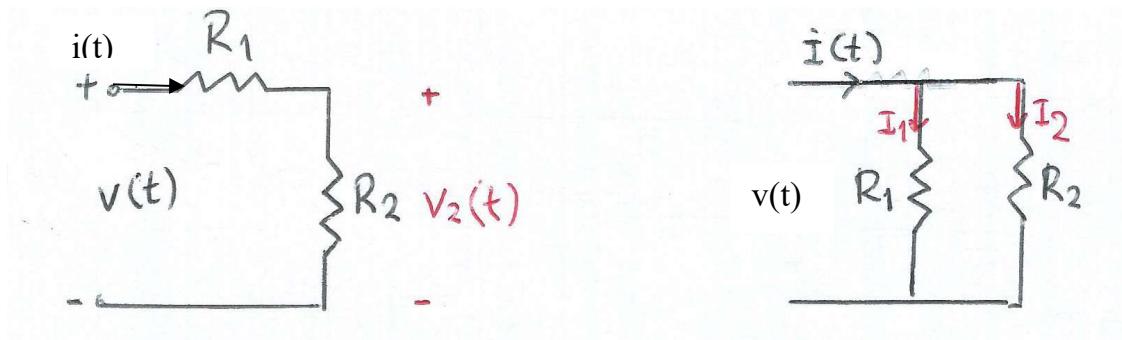
2. ΑΠΛΑ ΓΡΑΜΜΙΚΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ

2.1. Διαίρεση τάσης και ρεύματος

2.1.1. Γενικά

Για τα απλά κυκλώματα που ακολουθούν, μπορεί να αποδειχθεί ότι

- $v_2(t) = v(t) \frac{R_2}{R_1 + R_2}$
- $i_2(t) = i(t) \frac{R_1}{R_1 + R_2}$

Απόδειξη

- $v_2(t) = i(t)R_2 = \frac{v(t)}{R_1 + R_2} R_2 = v(t) \frac{R_2}{R_1 + R_2}$

- $i_2(t) = \frac{v(t)}{R_2} = \frac{i_1(t)R_1}{R_2}$

Όμως $i(t) = i_1(t) + i_2(t)$ οπότε $i_1(t) = i(t) - i_2(t)$. Συνεπώς, προκύπτει ότι

$$i_2(t) = \frac{[i(t) - i_2(t)]R_1}{R_2}$$

Επιλύοντας την παραπάνω εξίσωση, προκύπτει:

$$i_2(t) = \frac{[i(t) - i_2(t)]R_1}{R_2} \Rightarrow \frac{i_2(t)R_2}{R_1} = i(t) - i_2(t) \Rightarrow \frac{i_2(t)R_2}{R_1} + i_2(t) = i(t) \Rightarrow$$

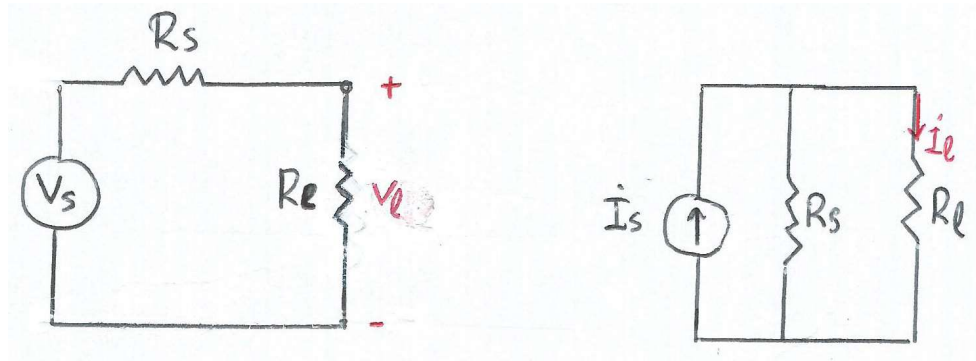
$$\left[\frac{R_2}{R_1} + 1 \right] i_2(t) = i(t) \Rightarrow \frac{R_1 + R_2}{R_1} i_2(t) = i(t) \Rightarrow i_2(t) = i(t) \frac{R_1}{R_1 + R_2}$$

2.1.2. Χαρακτηρισμός πηγών τάσης και ρεύματος

Εφαρμόζοντας τις παραπάνω σχέσεις για **πηγή τάσης** $v_s(t)$ ή **πηγή ρεύματος** $i_s(t)$ με εσωτερική αντίσταση R_s συνδεδεμένη με αντίσταση φορτίου R_l , προκύπτει ότι

$$v_l(t) = v_s(t) \frac{R_l}{R_s + R_l}$$

$$i_l(t) = i_s(t) \frac{R_s}{R_s + R_l}$$

Από τις παραπάνω σχέσεις, προκύπτει ότι:

- Για σύνδεση αντίστασης φορτίου με **πηγή τάσης**, προκειμένου στο φορτίο να «εμφανίζεται» το μεγαλύτερο ποσοστό της τάσης της πηγής, θα πρέπει $R_s \ll R_l$.
Αν η πηγή τάσης είναι **ιδανική** ($R_s = 0$), στο φορτίο «εμφανίζεται» **ολόκληρη** η τάση της πηγής ($v_l = v_s$).
- Για σύνδεση αντίστασης φορτίου με **πηγή ρεύματος**, προκειμένου στο φορτίο να «διοχετεύεται» το μεγαλύτερο ποσοστό του ρεύματος της πηγής, θα πρέπει $R_s \gg R_l$.
Αν η πηγή ρεύματος είναι **ιδανική** ($R_s \rightarrow \infty$), στο φορτίο «διοχετεύεται» **ολόκληρο** το ρεύμα της πηγής ($i_l = i_s$).

Τα παραπάνω, προκύπτουν και αν οι σχέσεις διαίρεσης τάσης και ρεύματος γραφούν στη μορφή

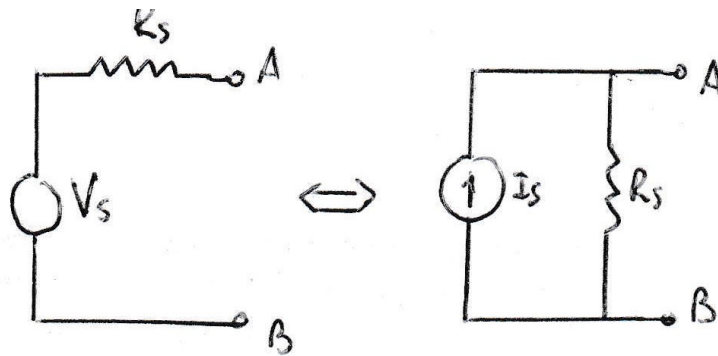
$$\frac{v_l(t)}{v_s(t)} = \frac{1}{\frac{R_s}{R_l} + 1}$$

$$\frac{i_l(t)}{i_s(t)} = \frac{1}{1 + \frac{R_l}{R_s}}$$

οι δε ποσότητες $\frac{v_l(t)}{v_s(t)}$ και $\frac{i_l(t)}{i_s(t)}$ μελετηθούν συναρτήσει των τιμών (αντίστοιχα) $\frac{R_s}{R_l}$ και $\frac{R_l}{R_s}$

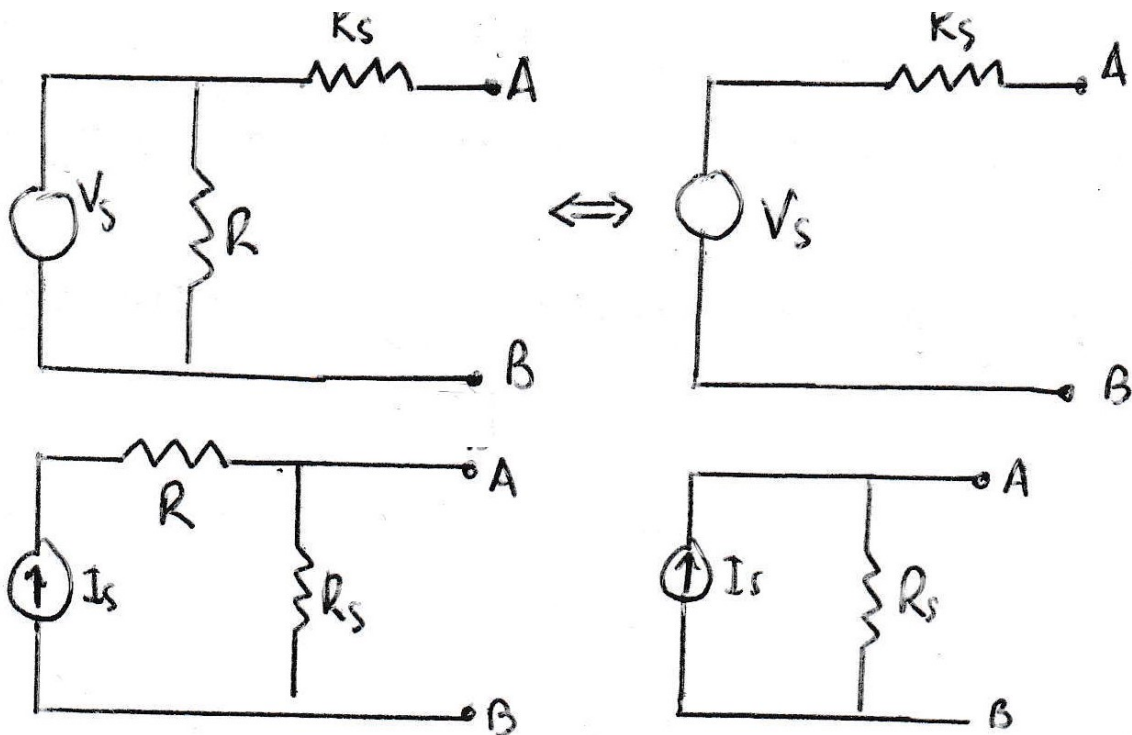
(βλ. παραδείγματα 7 και 8).

2.1.3. Ισοδύναμα κυκλώματα

$$I_s = \frac{V_s}{R_s}$$

Ισοδυναμία πηγής τάσης με πηγή ρεύματος

Άλλα ισοδύναμα κυκλώματα (στα παραπάνω κυκλώματα, ο αντιστάτης R μπορεί να παραλειφθεί)

2.1.4. Παραδείγματα

Παράδειγμα 1

Πηγή τάσης $v_s = 100V$ με εσωτερική αντίσταση $R_s = 50\Omega$ συνδέεται με αντίσταση φορτίου $R_l = 150\Omega$. Να υπολογιστεί η τάση v_l του φορτίου.

Ο υπολογισμός να επαναληφθεί αν $R_l = 450\Omega$.

Λύση

$$v_l(t) = v_s(t) \frac{R_l}{R_s + R_l}$$

Για $R_l = 150\Omega$, είναι $v_l(t) = 75V$.

Για $R_l = 450\Omega$, είναι $v_l(t) = 90V$.

Σχόλιο: Όσο αυξάνεται η τιμή της αντίστασης φορτίου R_l , ο λόγος $\frac{R_l}{R_s}$ αυξάνεται οπότε η πηγή

τάσης πλησιάζει περισσότερο προς την ιδανική κατάσταση (όπου $v_l = v_s$)

Παράδειγμα 2

Πηγή ρεύματος $i_s = 12A$ με εσωτερική αντίσταση $R_s = 450\Omega$ συνδέεται με αντίσταση φορτίου $R_l = 150\Omega$. Να υπολογιστεί το ρεύμα i_l του φορτίου.

Ο υπολογισμός να επαναληφθεί αν $R_l = 50\Omega$.

Λύση

$$i_l(t) = i_s(t) \frac{R_s}{R_s + R_l}$$

Για $R_l = 150\Omega$, είναι $i_l(t) = 9A$.

Για $R_l = 450\Omega$, είναι $i_l(t) = 10,8A$.

Σχόλιο: Όσο μειώνεται η τιμή της αντίστασης φορτίου R_l , ο λόγος $\frac{R_s}{R_l}$ αυξάνεται οπότε η πηγή

ρεύματος πλησιάζει περισσότερο προς την ιδανική κατάσταση (όπου $i_l = i_s$)

Παράδειγμα 3

Για πηγή τάσης v_s , να υπολογιστεί το κλάσμα $\frac{R_s}{R_l}$ προκειμένου το κλάσμα $\frac{v_l}{v_s}$ να έχει τιμές 0.5, 0.9, 0.99.

Λύση

Η σχέση $v_l(t) = v_s(t) \frac{R_l}{R_s + R_l}$ γράφεται στη μορφή $\frac{v_l}{v_s} = \frac{1}{\frac{R_s}{R_l} + 1}$

Θέτοντας $\frac{v_l}{v_s} = 0,5$ ή $0,9$ ή $0,99$ και λύνοντας ως προς $\frac{R_s}{R_l}$, προκύπτει (αντίστοιχα)

$$\frac{R_s}{R_l} = 1 \text{ ή } 0,11 \text{ ή } 0,01$$

Παράδειγμα 4

Για πηγή ρεύματος i_s , να υπολογιστεί το κλάσμα $\frac{R_\ell}{R_s}$ προκειμένου το κλάσμα $\frac{i_\ell}{i_s}$ να έχει τιμές 0.5, 0.9, 0.99.

Λύση

Η σχέση $i_\ell(t) = i_s(t) \frac{R_s}{R_s + R_\ell}$ γράφεται στη μορφή $\frac{i_\ell}{i_s} = \frac{1}{1 + \frac{R_\ell}{R_s}}$

Θέτοντας $\frac{i_\ell}{i_s} = 0,5$ ή $0,9$ ή $0,99$ και λύνοντας ως προς $\frac{R_\ell}{R_s}$, προκύπτει (αντίστοιχα)

$$\frac{R_\ell}{R_s} = 1 \text{ ή } 0,11 \text{ ή } 0,01.$$

Παράδειγμα 5

Για πηγή τάσης $v_s = 100 \text{ V}$ και εσωτερική αντίσταση $R_s = 10\Omega$, να σχεδιαστεί η γραφική παράσταση της τάσης φορτίου v_l (κατακόρυφος άξονας) συναρτήσει της αντίστασης φορτίου R_l (οριζόντιος άξονας). Να ληφθούν τιμές $R_l = 0$ έως 90Ω με βήμα 10Ω .

Λύση

$$v_l = 100 \frac{R_\ell}{10 + R_\ell}$$

R_l	0	10	20	30	40	50	60	70	80	90
v_l	0	50	66,7	75	80	83,3	85,7	87,5	88,9	90

Σχόλιο: Όσο αυξάνεται η τιμή της αντίστασης φορτίου R_l , ο λόγος $\frac{R_\ell}{R_s}$ αυξάνεται και η πηγή τάσης πλησιάζει περισσότερο προς την ιδανική κατάσταση (όπου $v_l = v_s$).

Για πηγή ρεύματος $i_s = 100 \text{ V}$ και εσωτερική αντίσταση $R_s = 900\Omega$, να σχεδιαστεί η γραφική παράσταση του ρεύματος φορτίου i_l (κατακόρυφος άξονας) συναρτήσει της αντίστασης φορτίου R_l (οριζόντιος άξονας). Να ληφθούν τιμές $R_l = 0$ έως 900Ω με βήμα 100Ω .

Λύση

$$i_l = 100 \frac{900}{900 + R_l}$$

R_l	0	100	200	300	400	500	600	700	800	900
i_l	100	90	81,8	75	69,2	64,3	60	56,3	52,9	50

Σχόλιο: Μολονότι η πηγή ρεύματος δεν είναι ιδανική ($R_s < \infty$), για αντίσταση φορτίου $R_l = 0$ (βραχυκύκλωση φορτίου), $\frac{R_s}{R_l} \rightarrow \infty$ οπότε η πηγή συμπεριφέρεται σαν να ήταν ιδανική. Στη

συνέχεια, όσο αυξάνεται η τιμή της αντίστασης φορτίου R_l , ο λόγος $\frac{R_s}{R_l}$ μειώνεται οπότε η πηγή ρεύματος απομακρύνεται από την ιδανική κατάσταση (όπου $i_l = i_s$).

Παράδειγμα 7

Να σχεδιαστεί η γραφική παράσταση του κλάσματος $\frac{v_l}{v_s}$ (κατακόρυφος άξονας) συναρτήσει

του κλάσματος $\frac{R_s}{R_l}$ (οριζόντιος άξονας). Να ληφθούν τιμές $\frac{R_s}{R_l} = 0$ (ιδανική πηγή τάσης)

καθώς και $\frac{R_s}{R_l} = 0,2$ έως και 2 με βήμα $0,2$.

Λύση

$$\frac{v_l}{v_s} = \frac{1}{\frac{R_s}{R_l} + 1}$$

άρα η γραφική παράσταση είναι της μορφής $y = \frac{1}{x + 1}$ όπου $y = \frac{v_l}{v_s}$ και $x = \frac{R_s}{R_l}$

$x = \frac{R_s}{R_l}$	0	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0	1,2	1,4	1,6	...
$y = \frac{v_l}{v_s}$	1	0,83	0,71	0,63	0,56	0,5	0,45	0,42	0,38	...

Να σχεδιαστεί η γραφική παράσταση του κλάσματος $\frac{i_\ell}{i_s}$ (κατακόρυφος άξονας) συναρτήσει του κλάσματος $\frac{R_\ell}{R_s}$ (οριζόντιος άξονας). Να ληφθούν τιμές $\frac{R_\ell}{R_s} = 0$ (ιδανική πηγή ρεύματος) καθώς και $\frac{R_\ell}{R_s} = 0,2$ έως και 2 με βήμα 0,2.

Λύση

$$\frac{i_\ell}{i_s} = \frac{1}{1 + \frac{R_\ell}{R_s}}$$

άρα η γραφική παράσταση είναι της μορφής $y = \frac{1}{1+x}$ όπου $y = \frac{i_\ell}{i_s}$ και $x = \frac{R_\ell}{R_s}$

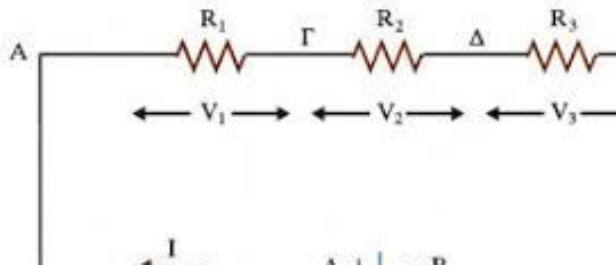
$x = \frac{R_\ell}{R_s}$	0	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0	1,2	1,4	1,6	...
$y = \frac{i_\ell}{i_s}$	1	0,83	0,71	0,63	0,56	0,5	0,45	0,42	0,38	...

2.2. Συνδεσμολογίες απλών κυκλωματικών στοιχείων

2.2.1. Αντιστάτες

Αντιστάτες σε σειρά

$$R_{ολ} = R_1 + R_2 + \dots + R_n$$

Απόδειξη

Οι αντιστάτες διαρρέονται από το ίδιο ρεύμα i .

$$v = v_1 + v_2 + \dots + v_n \Rightarrow v = iR_1 + iR_2 + \dots + iR_n \Rightarrow$$

$$v = i(R_1 + R_2 + \dots + R_n)$$

Η ολική αντίσταση $R_{ολ}$ (που υποκαθιστά τις R_1, R_2, \dots, R_n) θα πρέπει να ικανοποιεί τη σχέση

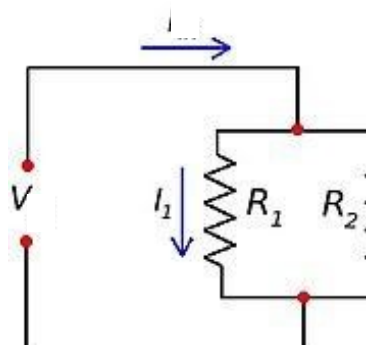
$$v = iR_{ολ}$$

άρα

$$R_{ολ} = R_1 + R_2 + \dots + R_n$$

Αντιστάτες παράλληλα

$$\frac{1}{R_{ολ}} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \dots + \frac{1}{R_n}$$

Απόδειξη

Οι αντιστάτες είναι υπό την ίδια τάση v .

$$i = i_1 + i_2 + \dots + i_n \Rightarrow i = \frac{v}{R_1} + \frac{v}{R_2} + \dots + \frac{v}{R_n} \Rightarrow$$

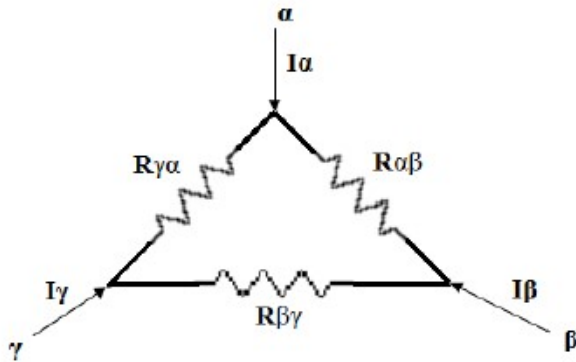
$$i = v \left(\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \dots + \frac{1}{R_n} \right)$$

Η ολική αντίσταση $R_{ολ}$ (που υποκαθιστά τις R_1, R_2, \dots, R_n) θα πρέπει να ικανοποιεί τη σχέση $i = \frac{v}{R_{ολ}}$ άρα

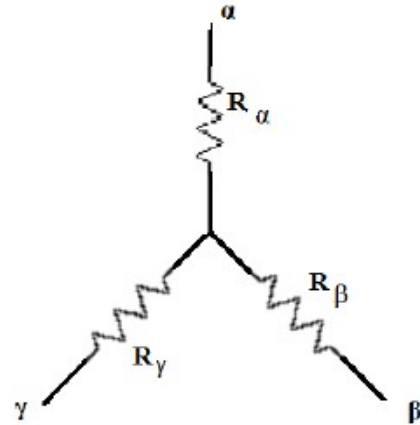
$$\frac{1}{R_{ολ}} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \dots + \frac{1}{R_n}$$

Αντιστάτες σε συνδεσμολογία αστέρα (Y) και τριγώνου (Δ)

Η μετατροπή συνδεσμολογίας αντιστατών τοπολογίας αστέρα (συμβολικά, Y) σε συνδεσμολογία τοπολογίας τριγώνου (συμβολικά, Δ) γίνεται σύμφωνα με τους παρακάτω τύπους (θεώρημα Kenelly):

Σύνδεση αντιστάσεων σε τρίγωνο

Σύνδεση αντιστάσεων σε αστέρα

$$R_{\alpha\beta} = \frac{R_{\alpha}R_{\beta} + R_{\beta}R_{\gamma} + R_{\gamma}R_{\alpha}}{R_{\gamma}}$$

$$R_{\beta\gamma} = \frac{R_{\alpha}R_{\beta} + R_{\beta}R_{\gamma} + R_{\gamma}R_{\alpha}}{R_{\alpha}}$$

$$R_{\gamma\alpha} = \frac{R_{\alpha}R_{\beta} + R_{\beta}R_{\gamma} + R_{\gamma}R_{\alpha}}{R_{\beta}}$$

$$R_{\alpha} = \frac{R_{\alpha\beta}R_{\alpha\gamma}}{R_{\alpha\beta} + R_{\beta\gamma} + R_{\gamma\alpha}}$$

$$R_{\beta} = \frac{R_{\beta\gamma}R_{\beta\alpha}}{R_{\alpha\beta} + R_{\beta\gamma} + R_{\gamma\alpha}}$$

$$R_{\gamma} = \frac{R_{\gamma\alpha}R_{\gamma\beta}}{R_{\alpha\beta} + R_{\beta\gamma} + R_{\gamma\alpha}}$$

2.2.2. Πηνία

Πηνία σε σειρά

$$L_{ολ} = L_1 + L_2 + \dots + L_n$$

Απόδειξη

Τα πηνία διαρρέονται από το ίδιο ρεύμα i .

$$v = v_1 + v_2 + \dots + v_n \Rightarrow v = L_1 \frac{di}{dt} + L_2 \frac{di}{dt} + \dots + L_n \frac{di}{dt} \Rightarrow$$

$$v = (L_1 + L_2 + \dots + L_n) \frac{di}{dt}$$

Η ολική αυτεπαγωγή $L_{ολ}$ (που υποκαθιστά τις L_1, L_2, \dots, L_n) θα πρέπει να ικανοποιεί τη σχέση

$$v = L_{ολ} \frac{di}{dt}.$$

άρα

$$L_{ολ} = L_1 + L_2 + \dots + L_n$$

Πηνία παράλληλα

$$\frac{1}{L_{ολ}} = \frac{1}{L_1} + \frac{1}{L_2} + \dots + \frac{1}{L_n}$$

Απόδειξη

Τα πηνία είναι υπό την ίδια τάση v .

$$i = i_1 + i_2 + \dots + i_n \Rightarrow i = \frac{1}{L_1} \int v(t)dt + \frac{1}{L_2} \int v(t)dt + \dots + \frac{1}{L_n} \int v(t)dt \Rightarrow$$

$$i = \left(\frac{1}{L_1} + \frac{1}{L_2} + \dots + \frac{1}{L_n} \right) \int v(t)dt$$

Η ολική αυτεπαγωγή $L_{ολ}$ (που υποκαθιστά τις L_1, L_2, \dots, L_n) θα πρέπει να ικανοποιεί τη σχέση

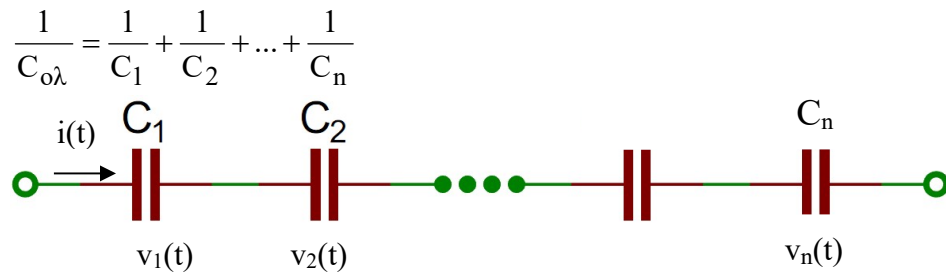
$$i = \frac{1}{L_{ολ}} \int v(t)dt$$

άρα

$$\frac{1}{L_{ολ}} = \frac{1}{L_1} + \frac{1}{L_2} + \dots + \frac{1}{L_n}$$

2.2.3. Πυκνωτές

Πυκνωτές σε σειρά

Απόδειξη

Οι πυκνωτές διαρρέονται από το ίδιο ρεύμα i .

$$v = v_1 + v_2 + \dots + v_n \Rightarrow$$

$$v = \frac{1}{C_1} \int i(t)dt + \frac{1}{C_2} \int i(t)dt + \dots + \frac{1}{C_n} \int i(t)dt \Rightarrow$$

$$v = \left(\frac{1}{C_1} + \frac{1}{C_2} + \dots + \frac{1}{C_n} \right) \int i(t)dt$$

Η ολική χωρητικότητα $C_{ολ}$ (που υποκαθιστά τις C_1, C_2, \dots, C_n) θα πρέπει να ικανοποιεί τη σχέση

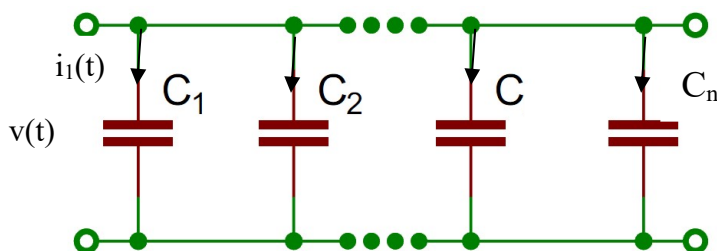
$$v = \frac{1}{C_{ολ}} \int i(t)dt$$

άρα

$$\frac{1}{C_{ολ}} = \frac{1}{C_1} + \frac{1}{C_2} + \dots + \frac{1}{C_n}$$

Πυκνωτές παράλληλα

$$C_{ολ} = C_1 + C_2 + \dots + C_n$$

Απόδειξη

Οι πυκνωτές είναι υπό την ίδια τάση v .

$$i = i_1 + i_2 + \dots + i_n \Rightarrow i = C_1 \frac{dv}{dt} + C_2 \frac{dv}{dt} + \dots + C_n \frac{dv}{dt} \Rightarrow i = (C_1 + C_2 + \dots + C_n) \frac{dv}{dt}$$

Η ολική χωρητικότητα $C_{ολ}$ (που υποκαθιστά τις C_1, C_2, \dots, C_n) θα πρέπει να ικανοποιεί τη σχέση

$$i = C_{ολ} \frac{dv}{dt}.$$

άρα

$$C_{ολ} = C_1 + C_2 + \dots + C_n$$

2.2.4. Ασκήσεις

Άσκηση 1

Να υπολογιστεί η ισοδύναμη αντίσταση $R_{ολ}$ για παράλληλη σύνδεση n αντιστάσεων που η καθεμιά ισούται με R .

Λύση

$$\frac{1}{R_{ολ}} = \frac{1}{R} + \frac{1}{R} + \dots + \frac{1}{R} = \frac{n}{R} \Rightarrow R_{ολ} = \frac{R}{n}$$

Άσκηση 2

Να υπολογιστεί η αντίσταση R' η οποία θα πρέπει να συνδεθεί παράλληλα με αντίσταση R ώστε η ισοδύναμη αντίσταση $R_{ολ}$ να προκύψει ίση με $\frac{R}{3}$ (η R' να δοθεί ως συνάρτηση του R).

Λύση

Θα πρέπει

$$\frac{RR'}{R + R'} = \frac{R}{3}$$

$$\text{Επιλύοντας ως προς } R', \text{ προκύπτει } R' = \frac{R}{2}$$

Άσκηση 3

Να αποδειχθεί ότι για την ισοδύναμη αντίσταση $R_{ολ}$ σε παράλληλη σύνδεση δύο αντιστάσεων R_1 και R_2 ισχύει ότι $R_{ολ} < R_1$ και $R_{ολ} < R_2$.

Λύση

$$R_{ολ} = \frac{R_1 R_2}{R_1 + R_2}$$

$$\frac{R_2}{R_1 + R_2} < 1 \Rightarrow \frac{R_1 R_2}{R_1 + R_2} < R_1$$

$$\frac{R_1}{R_1 + R_2} < 1 \Rightarrow \frac{R_1 R_2}{R_1 + R_2} < R_2$$

Παραπομπές κεφαλαίου

Γ.Ε. Χατζαράκης. Ηλεκτρικά Κυκλώματα, Εκδ. Τζιόλα & Υιοί, 2015.

Ενότητες: 2.1, 2.2, 2.3, 2.5, 2.8, 2.9, 2.10, 2.11, 2.12, 2.13.1.

Εφαρμογές (λυμένες ασκήσεις, ενότητα 2.14): 1^η, 6^η, 9^η.